

ARNHEMSCHE COURANT

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal weers wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

DINGSDAG 25 APRIL.

De prijs der Advertentiën is, van een tot 50 regels f 1.00, en voor elke regel daarboven 20 centen, behalve 35 abaten zegelregt, voor elke plaatsing.

De liberale geest onzer ministers, met betrekking tot hunne ambtenaren.

Wanneer geesten trachten iedereen, over welken zij enig gezag hebben, binnen hun ongenbreng te brengen, boven welke zij zich niet weten te heffen. Wat buiten hunnen gezigtelinde ligt, schijnt hun een duistere afgrond. Voor dat onbekende denken zij terug en willen die vrees ook aan anderen opdwingen.

Van eigene vrije werkzaamheid van den geest hebben zij geen begrip; onafhankelijkheid sluit bij hen samenwerking uit; zelfstandigheid schijnt hun de lens van tegenstand. En natuurlijk, want zij weten, dat zij hunne regels niet in het wezen naar zaak, maar in eene toevallige persoonlijke opvatting zoeken, aan de fugeving van het oogenblik denken, en gevoelen, hun ondanks, hoe zwak een stelsel is, dat enkel op individuele meening berust. Die eenheid van werking verdwijnt in hun oog, want hun de maat zou ontbreken, om anders tot het opvolgen hunner meening te noodzaken; dwang wordt in hunne obgen recht, dewijl zij zonder dien, aan de willekeur geene grenzen zien. Staatsch. moeten hunne onderhoorigen hunne meestal gebrekkige inzichten volgen, eigene overtuiging geweld aandoen.

»Bij het bezit van een onafhankelijk karakter,» hazen wij daar, »kan zich dit alleen doen gelden, »zoo ver de ministers het wel kunnen afwilt en gadaagen. Vorderen zij afhankelijkheid, onvoorwaardelijke gehoorzaamheid, — men is die verschuldigd, zoo lang men den staat wil dienen, welke aan deze meening het gezag in handen gaf.»

De ambtenaar is dus zekerlijk niet in dienst van den staat, maar in de dienst van den persoon des ministers? Het zijn dus de ambtenaren van den heer ROCHUSSEN, van den heer SCHIMMELPENNINGK, van den heer VAN HALL? Het is dus niet de wet, welke de ambtenaren verplicht zijn op te volgen en te handhaven, het heil des laads, dat zij behooren te bevorderen: het is de wil dier heeren, welke zij trachten moeten te doen zegenen? Al zagen zij, dat dwaling of boos opzet den minister de wet deed veronachtzamen, het vaderland in gevaar bracht, zij zouden verplicht zijn daartoe mede te werken. Zij kunnen, zegt men, hun ontslag nemen, alsof het in dergelijke oogenblikken niet veel voor de heiligste burgerpligt ware te blijven, ten einde het bedreigde kwaad, zooveel mogelijk, te beletten en af te weren, dan zich bij het nakend gevaar buiten schot te houden.

Indien dit de leer is, die bij ons heerschen moet; indien ambtenaren, bij de aanvaarding van hun ambt, gerekend moeten worden afstand gemaakt te hebben van hunne hoedanigheid van burger, slechts blinde werktuigen geworden zijn, — rampzalig dan ieder, die zich daaraan wijdt: de handwerksman is dan gelukkiger. Het is het ongelukkig stelsel der overdreven Franse centralisatie, waaraan wij zoo veel leed te danken hebben. Zij heeft alle onafhankelijkheid, alle zelfstandigheid bij ambtena-

ren en collegiën vernietigd, ten einde alle magt, vroeger in de handen des konings, tegenwoordig in de handen der ministers alleen te doen overgaan, wier willekeur den regel voorschrijven moet welke men te gevolgen hebben zal. Daaraan danken wij het, dat het algemeen bestuur zich gedrongen heeft in veel, wat daaraan vreemd is. Het wil geen feven naast zich dulden; in den doodslaap van alles, wat het omringt, ziet het orde, ieder kan in zijnen werkring zeer wel onafhankelijk zijn, zelfstandig werken, zonder dat daardoor samenwerking uitgesloten wordt. Harmonie ontstaat niet daardoor, dat allen éenen toon aanslaan, — zij ontstaat uit de samenstelling van geheel verschillende klanken, welke tot eenen grondtoon teruggebragt worden. In plaats van die onafhankelijkheid in Duitschland te vreezen, ziet men er eenen waarberg voor pligtsbetrachting in en heeft men in enkele landen de onafzetbaarheid der ambtenaren tot regel van bestuur gemaakt.

»Dan alleen zijn wij waarlijk vrij, wanneer wij aan niemand dan aan de wet gehoorzaamheid schuldig zijn. De ambtenaar is burger en behoort dus ter handhaving der wet mede te werken; hij vindt zich niet in dienst van den persoon des ministers; hij is niet gebonden door de wijze, waarop deze de wet wenscht uitgelegd te zien, maar hij is in dienst van den staat: bij de wet wordt aangewezen hoe deze wil gediend zijn; daarin raadpleegt hij niemand dan zijn eigen geweten.»

Het is geene oppositie tegen het bestuur, dat hij maakt, wanneer hij tot iets, wat met de wet strijdt, weigert mede te werken; het is pligtsbetrachting. Nimmer heeft hij de verbindenis op zich mogen nemen, om met de regering, zoo als die is, te zullen medewerken. Hij heeft verbonden, om in zijnen meer of min beperkten werkring, naar zijn beste weten en overtuiging, te zullen medewerken, te zullen hulpzaam zijn aan de bevordering van het welzijn van zijn land, door handhaving der wet.

Met zulke leerstelsels kan het geene verwondering baren, wanneer wij het bestuur zich hooren beklagen, gelijk het onlangs in het door hetzelfde bezoldigde Nieuwsblad deed, dat het zoo weinig bekwaame ambtenaren bezit en dat het getal daarvan eerder af- dan toenemt. Welk man van talent, welk man van karakter zal zich in de dienst willen begeven van menschen, die als eerste voorwaarde van hem blinde gehoorzaamheid, slaafsche afhankelijkheid vorderen? Welk man, die het opregt met zijn vaderland meent, en die gevoelt dat hij in staat is dit tot nut te verstrekken, zal zich in de dienst van personen willen begeven? Al waren die personen zelfs zoo uitstekende, zoo vol bekwaamheid als de tegenwoordige bewindsheden daarvan het tegendeel zijn; al waren zij zoo gelukkig in hunne ontwerpen en handelingen, als de onze ongelukkig zijn, — zal hij dan nog zich in gevaar willen stellen om zich medeplichtig te maken aan iets, wat hem onwettig voorkomt? Zal hij niet meenen, dat hij zijne verantwoordelijkheid niet door die der ministers kan dekken? Een dienaar van zijn land, van de wet

zal hij willen zijn, — aan personen zal hij zijn geweten niet willen verkoopen. Aldus kan den ministers niet anders overblijven dan met maniere te werken, even zwak en onbekwaam als zij zelfe.

Brittische berichten.

OOSTINDIE.

Nog altijd worden op Sumatra nieuwe goudmijnen ontdekt, en het is werkelijk verwonderlijk, hoe in verschillende streken niet alleen het slijk in de rivieren en moerassen, maar zelfs de akkers en weiden rijkelijk met goudstof vermengd zijn. De kapitein der infanterie Stoop had in het vorig jaar te Lahai zelfs opgemerkt, dat zich in het aardewerk goudstof bevond; hij liet derhalve de stukken van gebroken potten en schotels tot stof malen. Bij verder onderzoek en wassching van het stof bleek, dat in 80 pond van hetzelfde 1½ lood sijn goud vermengd was.

TURKIJE.

Volgens berichten uit Konstantinopel en de Smirna'sche dagbladen is de Syrische kwestie geheel afgedaan, en de sultan heeft een firman naar Syrië gezonden, volgens welke alle personen, die, ten gevolge der onlusten in hechtenis zijn genomen, onmiddellijk in vrijheid moeten worden gesteld. — Uit Caïffa verneemt men over Alexandrië, dat Reschid-pacha, op zijnen weg naar Jerusalein te Naplia was aangekomen, maar te vergeefs trachtte de steeds in onmin letende bewoners te verzoenen. Hunne geschillen hebben overigens niets gemeens noch met de staatkunde, noch met de godsdienst. — De protestantsche bisschop van Jerusalein had van de Turksche overheid te Beyruth verlof gekregen om de begonnen kerk in de heilige stad te voltooien.

Van de Turksche grenzen, 20 April. Zoo even is, langs buitengewonen weg, hier de tijding ontvangen, dat de te Konstantinopel verwachte Russische koerier met het ultimatum van het hof van St. Petersburg omtrent de Servische aangelegenheid, den 5den aldaar is aangekomen. Terstond begaf zich de Russische gezant naar den reis-effendi en deelde hem hetzelfde mede. Sarim beloofde onverwijld de zaak aan den sultan te zullen voordragen. Daar intusschen sir Stratford Canning aan den heer van Batenoff te kennen gaf, dat hij, bij gebrek van behoorlijke instructiën, zich over dezen stap van Rusland volstrekt niet verklaren kon, en de heer de Bourqueney ook alle deelneming daaraan weigerde, terwijl hij zeide, dat Frankrijk bij de Servische kwestie te weinig belang had, om tot eenige inschenkomst aanleiding te vinden, zoo vreesde men te Konstantinopel, dat de Porte niet zou afwijken van den weg, dien zij tot dusver omtrent Servie gevolgd is, en de Russische gezant zich spoedig gembodzaakt zou vinden, volgens de uit Petersburg ontvangen bevelen, de Russische hoofdstad te verlaten, en zich voorloopig naar Bujukdere te begeven. Daarentegen moeten uitstekende staatslieden van meening zijn, dat de Porte toegeven zal, en de voor haar in den laatsten tijd genomen maatregelen, als strijdig met de uitdrukkelijke staatswetten en de door Mahmud aan Servie verleende privilegiën, weder zal goed maken. — Volgens berichten uit Belgrade bevond zich Kiamil-pacha, zoo wel als de Servische regering, in de grootste onrust. Onbepaalde geruchten van de ophanden uitbarsting van een' wijd uitgebreiden opstand, ten gunste van den ouden Milosch Obrenowitsch, waarvan het middenpunt te Schabaz zou zijn, gaven aanleiding tot nieuwe maatregelen van strengheid, en een meer scherp toezigt op de vreemdelingen. Maar ook binnenslands werden nasporingen gedaan en twee personen uit de voormalige garde-troepen van Milosch gevangen genomen. Tevens meldt men uit Nissa, dat twee zondelingen in Bulgarije gevangen zijn genomen,

welke met vele Slavonische christenen en hunne priesters in verbinding hebben gestaan. Men herkende, naar men zegt, in deze zendelingen spoedig twee Russische officieren. (A. A. Z.)

PRUISSEN.

Berlijn, 13 april. De vijandige en hatelijke redeneringen, welke in de Nederlandsche (ministeriële) dagbladen, en vooral in het *Journal de la Haye*, over de handelsbetrekkingen tusschen Duitschland en Holland gevoerd werden, hebben bij ons veel ergernis verwekt. Zelfs de *Preussische Staatszeitung* heeft half officieel daartegen moeten optreden. Thans zijn, naar men verneemt, schikkingen getroffen, dat de Nederlandsche bladen deze soort van polemiek opgeven. De binnenlandsche bladen zullen hetzelfde doen; en er is intusschen last gegeven, om alles te vermijden wat aanleiding tot eene hernieuwing van dezen strijd kan geven. (H. C.)

FRANKRIJK.

Parijs, 20 april. Luidens de jongste berigten uit Algerie, die van den 10den dezer zijn, was het vertrek der groote expeditie tot den 15den uitgesteld, ten einde te beter, op onderscheiden punten, welke zij moet aandoen, den noodigen voorraad te kunnen verzamelen. Behalve den indruk, dien men denkt dat deze krijgsviering hebben zal, koopt men veel tot bevrediging onzer kolonie van de omstandigheid, dat onlangs een bloedverwant van *Abd-el-Kader*, een jong mensch, over wien hij oom is, in onze handen is gevallen. Men zal hem eerlang naar Frankrijk voeren en op de eilanden Sainte Marguerite gevangen houden: inmiddels wordt hij, overeenkomstig daartoe ontvangene bevelen onzer regering, als een vorstelijk persoon behandeld.

Er zijn tijdingen uit Indië ontvangen door middel van eenen koerier, die den 5den maart van Calcutta afgezonden geworden is met den majoor *Frazer*, welke belast is met het overbrengen van prachtige geschenken, geschat op eene waarde van 12,000 £., die door den koning van Lahore aan koningin *Victoria* toegezonden worden. Overigens brengt die koerier geenerhande nieuws van eenig belang mede, uitgezonderd alleen, dat *Akbar* zich in beweging begon te stellen en voortnemens was eene inval in de bezittingen der Sikhs op den oostelijken oever van den Indus te doen. Gebeurt zulks, dan zullen de Britsche troepen hunne bondgenooten te hulp moeten komen. In Affganistan is de stam der Barukzies thans het magtigst. De Sardars van Candahar zijn in hunne hoofdstad teruggekeerd, verwaarts zijn Suftur-king als gevangene hebben medegevoerd. In Gwalior heeft de Britsche regering *Rad-Scindiah*, den oudsten zoon van *Ramie*, erkend. Uit China is er niets nieuws.

Parijs, 21 april. Het huwelijk der prinses *Clementine* met den prins *August van Saksen-Coburg-Gotha* is gisteren avond op het paleis van St. Cloud feestelijk voltrokken geworden. Dit huwelijk met eenen Duitschen prins verwekt hier zeer weinig opzien, en de dagbladen bemoeien zich niet veel daarmede. Alzo sedert de verwerping van het wetsontwerp voor de huwelijksgift van den hertog de *Nemours* het hof geene hoop heeft, van de Kamers eene huwelijksgift voor de uit te huwen prinses en prinsessen te verkrijgen, zoo heeft het ook ditmaal niets van de Kamers gevorderd.

De paarden voor het rijtuig van den heer *Guzot* zijn bij het terugkomen van St. Cloud aan het hollen gegaan, doch wonderdadig tot staan gekomen, zoodat Z. Exc. met den schrik vrij kwam. Nabij Neuilly is het rijtuig van den heer *Dupont de l'Eure* door eene diligence omvergeworpen, ten gevolge waarvan deze afgevaardigde eenige kneuzingen heeft bekomen.

Don Carlos heeft in het einde er in toegestemd, van zijne eischen op den troon van Spanje formeel afstand te doen, onder voorwaarde, dat hem zijne vrijheid hergeven worde en zijn zoon met de koningin *Isabella* huwe. Dit besluit, dat, nog voor eenige maanden, als van groot gewigt zou zijn beschouwd geworden, schijnt thans tot geene daadwerkelijke gevolgtrekking te zullen leiden.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 23 april. Wij vernemen met zekerheid dat de komst van H. H. M. M. de koning en koningin en verdere koninklijke familie, bepaald is op aanstaanden dinsdag, 25 dezer, in den loop van den dag.

VERVOLG van het Voorloopig Verslag van de centrale afdeling van de Tweede Kamer omtrent de tweejarige staatsbegroting voor de jaren 1844 en 1845.

V. Hoofdstuk. Departement van binnenlandsche zaken. Men herinnert hier aan de algemeene aanmerking en aan het geuit verlangen opzettelijk de menigvuldige afzonderlijke fondsen onder het beheer van het departement behoorende, voor welke bijzondere inrigtingen ook uitgaven op dit hoofdstuk voorkomen, hetgeen eene verwarring in de comptabiliteit moet veroorzaken. Men heeft gemeend in de overlegde ophelderende staten van dit departement vele onnaauwkeurigheden te hebben opgemerkt, welke evenwel waarschijnlijk meer aan het onnaauwkeurig afschrijven, dan aan de onvolledigheid der opgaven moeten worden toegeschreven. **Iste afd. Kosten van het departement.** Art. 2. Het heeft de aandacht getrokken, dat van dit art. niet, even als bij de andere hoofdstukken, eene gespecificeerde opgave onder de bijlagen is overgelegd. Men zag gaarne, dat zulks alnog geschiede.

Welke voor van belooningen bedoelt men met ver-

der te verlenen belooningen? Meer regelmatig acht men het, dergelijke uitgaven tot de onvoorziene te brengen, en uit dien post te bestrijden. Ondanks de besparing van f 4000, op dezen post verkregen, acht men denzelfden veel te hoog; men meent, dat, zoo men terug wilde komen van het overdreven stelsel van centralisatie en daartoe verder gevolg wilde geven aan het besluit van den jare 1831, zulks in de gevolgen tot aanmerkelijke bezuiniging op dit onderdeel zou kunnen leiden.

Vele leden hebben geoordeeld, dat het tractement van den opper-houtvester te hoog is gesteld, en niet in billijke verhouding tot de werkzaamheden, aan die betrekking verbonden. Men verlangt te vernemen, of dit tractement, sedert de opper-houtvesterij onder het departement van binnenlandsche zaken is gebragt, eenige vermindering heeft ondergaan?

Vele leden waren van gevoelen, dat de inrigting der opper-houtvesterij te kostbaar is, en dat de administratie zeer gevoelig naar de provinciale besturen overgebragt zou kunnen worden, met behoud echter van een' opper-houtvester, zoo lang de wet van juli 1814 nog bestaat.

Men wenscht te ontvangen eenen staat der toelagen, aan ambtenaren boven hunne bezoldiging toegelegd, over het geheele departement. Vele leden van gevoelen zijnde, dat alle zoodanige toelagen zouden behoeven te worden afgeschaft, wenschten der regering de vraag onderworpen te hebben, welke overwegende redenen hiertegen kunnen bestaan?

2de Afd. Provinciaal beheer. Vrij algemeen heeft men aangemerkt, dat de kosten van het bestuur der provinciën bijzonder hoog zijn. Ook het opvallend verschil in die kosten, tusschen de onderscheidene provinciën, trok bij vernieuwing de aandacht; vooral wanneer men in aanmerking neemt, dat de sommen op deze afdeling, zoo als bij de laatste begroting werd geantwoord, ook dienen moeten ter bestrijding der kosten van het aan de gouverneurs opgedragen beheer van 's rijks middelen, is er bijkans geene aanmerkelijke reden denkbaar, waarom, b. v., het totaal voor de provincie Noord-Holland aanzienlijk minder bedraagt, dan voor Gelderland en Noord-Brabant.

Art. 11. Men had niet gedacht, dat voor het provinciaal beheer in Limburg wederom eene zoo aanmerkelijk hogere som, als geëvenredigd voor alle overige provinciën, zoude zijn aangevraagd. De aanbeveling tot bezuiniging, aan den gouverneur gedaan, schijnt alzoov van geene uitwerking geweest te zijn; men meent echter, dat zulks niet van de willekeurige inrigting der gouverneurs afhankelijk behoort te zijn, en verlangt dus ernstig, dat deze uitgaaf worde teruggebragt en de evenredigheid tusschen de verschillende provinciën zoo veel mogelijk hersteld.

Onafhankelijk van de beantwoording der vraag, in hoe ver het behoud der districts-commissarissen als nuttig en noodig is te beschouwen, zijn vele leden van gevoelen, dat in geen geval die ambtenaren ten laste van de staats-begroting behooren te komen. Men ziet overigens niet in, waarom art. 141 der grondwet niet zoude toelaten, om deze uitgaven ten laste der provinciën te brengen. Het betreft hier immers niet het bestuur der staten, maar het beheer van provinciale aangelegenheden: er zijn immers ook ingenieurs van den waterstaat, die uit provinciale geldmiddelen worden bezoldigd?

Met bevreemding heeft men ontwaard, dat aan de gouverneurs der provinciën Limburg en Utrecht boven derzelver tractementen, eene toelaag van f 2000 is toegekend. Men verlangt te vernemen, wat daarvan de reden zijn kan, daar toch die ambtenaren, na de in 1832 bepaalde vermindering van het tractement der gouverneurs, zijn aangesteld.

Door onderscheidene leden is bij deze gelegenheid wederom het verlangen te kennen gegeven, dat de administratie van 's rijks middelen aan de gouverneurs ontnomen worde; behalve dat men deze overbrenging in het belang der belastingschuldigen wenschelijk acht, gelooft men dat de eigenlijke provinciale administratie onder de tegenwoordige vereeniging van bemoeijingen moet lijden. Ook komt het minder gepast voor, dat de gouverneur, als voorzitter van het collegie van gedeputeerde staten, mede helpt beoordeelen en beslissen over klagen en verschillen, ontstaan tusschen de ingezetenen en de administratie, van welke hij zelf het hoofd is.

Art. 12. Deze post is meer dan f 4000 hooger gebragt, dan op de thans loopende begroting. Wat is hiervan de reden? De kosten der schutterijen komen, volgens art. 34 en volgende der wet van 11 april 1827, ten laste der gemeenten.

Men wenscht te vernemen, hoe het staat met de wet op de militia en schutterijen, en of nog bij voortdurend één man van de 300 wordt opgeroepen.

3de afd. Waterstaat en publieke werken. Art. 3. Men heeft aangemerkt, dat, zoo de toelage van f 500 aan de weduwe van een' hoofd-ingenieur al toe te laten is, dezelve toch in geen geval onder dit art. gebragt behoort te worden.

Sommige leden meenen, dat de kosten van het onderhoud van 's lands gebouwen in eene afzonderlijke afdeling behooren te worden opgenomen.

Art. 5. De aandacht is gevallen op den post: *Onderhoud van de pak- en krib-werken langs het uoorderboord van den Neder-Rijn en Lek*, met f 2400. Daar men meent, dat dergelijke kosten elders en in het algemeen door de provinciën worden gedragen, verlangt men de reden te vernemen waarom dezelve hier bij uitzondering ten laste van het rijk zijn gebragt.

Men vraagt waarom de som van f 2004 voor salarissen van opzigtters in Drenthe gebragt is, die voor andere provinciën niet gevonden worden, vermits er

gezegd wordt dat in die provincie geene rivierwijken bestaan.

Art. 6. Men vraagt waar de duinen in Vriesland gelegen zijn, welke beplanting f 2400 aan onderhoud kosten? Nog wenscht men te vernemen, waarom in dit art. geene som is uitgetrokken voor gewone werken aan het eiland Ameland, welke men oordeelt, dat nogtans te dier plaatse dringend gevorderd worden?

Men verlangt te vernemen, of de noodzakelijkheid niet erkend is van de daarstelling eener vlughaven in het Brouwershavensche zeegat?

Art. 7. Men heeft aangemerkt, dat uit den bijzonderen fondsen (pag. 62 der laatste rekening) blijkt, dat er voor de kosten tot verbetering der Nederlandsche droogmakerij een fonds van f 20,000 bestaet, terwijl er nu f 11,870 voor wordt aangevraagd; men verlangt mitsdien te vernemen, in welk verband de sommen tot elkander staan, of de laatste niet door de eerste zoude kunnen verminderd worden, alsmede welken toestand die droogmakerij zich thans bevindt.

Volgens bekomen informatiën, zoude het ongelukkig nadeelig slot van de droogmaking van den Zuidpolder in Schieland, na aftrek van hetgeen door den verkoop der drooggemaakte gronden ter somma van f 610,000 is kunnen gedekt worden, nog p. m. f 2,500,000 dragen. Dat de opbrengst der verkochte landen veel boven de f 610,000 wezen zal, kan men afficiet uit den prijs, welke voor het bereids verkochte kunnen bedongen worden. Men verlangt eene bepaalde opgave te bekomen nopens de wijze waarop, en nopens de fondsen waarmede de geldleening van f 2,000,000 welke bij de wet van 21 dec. 1824 geautoriseerd werd zoo in kapitaal als interesten is gekweten, terwijl voortvorts omtrent deze zaak in het algemeen en omtrent de uitkomsten, welke de voor rekening van het rijksbewerkstelligde bebouwing heeft opgeleverd, op een voldoende wijze wenscht te worden ingelicht; men vestigt de aandacht der regering met te meer ernst op dit onderwerp, ten einde bij de meer belangrijke droogmaking van het Haarlemmermeer de verkregen ondervinding zal worden geraadpleegd, en al datgeen vermeden, hetwelk de uitkomst als min doelmatig heeft doen kennen.

Men vraagt, of de droogmaking der Nooddorpschappen nog voortgezet wordt? zoo neen: waartoe zal de aangevraagde som van f 20,000 voor 1844 strekken, en welk nut of voordeel men rekent, dat het rijk uit de bijdrage van f 100,000, ten behoeve dier onderneming toegestaan, trekken zal?

Art. 8. Sommige leden meenen, dat de wet op de onteigening ten algemeenen nutte in de uitvoering vele bezwaren heeft opgeleverd, en dat bij den aanleg van de ijzeren spoorwegen, onder anderen uit de daaraan verbonden verdragingen, de noodzakelijkheid is voortgevloeid, om de benodigde gronden, ter voorkoming van kostbaar tijdverlies, dunder te betalen dan billijk was; men verlangt te vernemen, wat daarvan zijt.

Men wenscht onderrigt te worden, waartoe strekken moeten de sommen van f 30,000 voor 1844, en van f 45,000 voor 1845 voor den weg van Maastricht naar de Geldersche grenzen aangevraagd, en of het de bedoeling is, dat die sommen, die niet voorkomen in de berekening nevens de onlangs vastgestelde wet gevoegd, boven de f 950,000, bij die wet toegestaan, zullen worden besteed. Moesten zij dienen tot onderhoud van het reeds bestaande of tot rentebetaling, dan zouden zij, zoo men meent, niet onder dit art. over voortzetting der groote communicatiën handelen, de behooren voor te komen.

De onder dit art. gebragte sommen, die meestal bijdragen zijn voor aan te leggen of te verbeteren wegen, hebben aanleiding gegeven tot de vragen, in welke verhouding de bijdrage tot het benodigde voor elken weg staat, of de provinciën en gemeenten daartoe van hunne zijde, naar behooren, geldelijk medewerken, en welk vooruitzicht er bestaat, dat de toegezegde hulp uit 's rijks kasse ook na 1845 zal kunnen voortduren?

Men vraagt inlichting omtrent den laatsten post van f 25,000, en welke wegen men daarmede op oog heeft gehad.

Ofschoon van de zijde der regering de noodzakelijkheid is erkend der verbetering van den weg van Nijmegen op 's Bosch, die in de nabijheid van eerstgemelde stad onbruikbaar en bij hoog water zelfs gevaarlijk is, schijnt het voornemen niet te bestaan, om daaraan iets te doen; nogtans komt het voor, dat de verbetering van een grooten weg van de eerste klasse boven den aanleg van provinciale of gemeentewegen de voorkeur verdient.

In eene afdeling heeft men het verlangen te kennen gegeven, dat de aandacht der regering gevestigd worde op de noodzakelijkheid, dat de verlegging van een gedeelte des grooten wegs tusschen Alkmaar en Schoorlham, waarvoor over 1845 eene som van f 60,000 is uitgetrokken, reeds in 1844 of zoo mogelijk vroeger tot stand worde gebragt. Deze verlegging staat in verband met de verhooging van den West-Vrieschen dijk, en de stremming der passage over dien dijk. Reeds in hare beantwoording op de bedenkingen nopens de thans loopende begroting heeft de regering erkend, dat, wanneer de verlegging van dien dijk onvermijdelijk mogt worden gevonden, waaro'trent destijds nog verschil van gevoelen bestond, alsdan noodwendig in den aanleg van eene schelpweg aan de overzijde zou behooren voorzien te worden. De verhooging door het dijkbestuur bereids uitbesteed zijnde, zal de passage over den dijk eerlang gesloten en mitsdien naar de overzijde van het kanaal verlegd moeten worden. Intusschen verlegging de weg aan die zijde in eene zeer gebrokkigen sta-

en zal dit hoogst waarschijnlijk blijven, ook na de onbeduidende herstellingen, welke daaraan zullen worden aangebragt. Er bestaat dus dringende noodzakelijkheid, dat de bescheping van dien weg zoo spoedig mogelijk plaats hebbe, vermits dezelve wel dra de eenige communicatie daarstellen zal tusschen den Helder, Alkmaar en Amsterdam, en het althans niet te verwachten is, dat de West-Vriesche dijk spoedig weder voor de passage zal kunnen worden opengesteld.

Art. 9. Sommige leden hebben verlangd, dat de aandacht der regering zoude gevestigd worden op de wijze, waarop in den laatsten tijd in Overijssel de wegen zijn aangelegd.

Zij meenen, dat bij meer algemeene toepassing hiervan aanzienlijke bezuinigingen te verkrijgen zijn.

Art. 10. Men wenscht inlichting te bekomen omtrent de som van f 25,610, wegens bezoldiging en emolumenten, enz. der loodsen op het Noord-Hollandsche kanaal.

Art. 11. Men vraagt welke de reden is van het groot verschil tusschen de kosten voor 1843 toegestaan voor het onderhoud van de veren op de Maas, enz., en die geraamd voor 1844 en 1845?

Te dezer plaatse is de wenschelijkheid betoogd, dat de pachters van domaniale veren, of hunne bedienden, meer onmiddellijk onder het toezigt van de plaatselijke besturen worden gesteld, ten einde, in geval van klagen, men zich aan die besturen zou kunnen wenden om voorziening. Men neemt de vrijheid, om dit denkbeeld aan de overweging der regering aan te bevelen.

Met betrekking tot de art. 6, 7, 8, 9 en 10 van deze afdeling, heeft men opgemerkt, dat, blijkens de rekening wegens de algemeene begrooing (pag. 60 en 61), voor de bij die artikelen bedoelde werken ook uitgaven uit bijzondere fondsen geschieden. Welke regel wordt hierin gevolgd?

4de afd. *Onderwijs.* Art. 1. Men verlangt te vernemen, waarom, bij uitzondering op alle overige provinciën, in Limburg een inspecteur van het onderwijs noodig is? Voorts verlangt men inlichting, in welken zin in de kolom van aanmerkingen van den toelichtenden staat gezegd kan worden, dat de som van f 1000, die aldaar meer is uitgetrokken, vroeger begrepen zoude geweest zijn onder de aflopende betaling op het IXde hoofdstak, daar deze ambtenaar in 1843, blijkens den toelichtenden staat van de begrooing van dat jaar, dezelfde som genoot, die thans wordt voorgedragen.

Eenige leden zijn van gevoelen, dat de instelling van curatoren der hoogeschoolen op den duur niet aan de bedoeling beantwoordt; zij zouden verkieslijk achten, ter bevordering van een beter toezigt, en ten einde met meer klem gehandeld zou worden, om dezelve door inspecteuren van het hooger onderwijs te doen vervangen.

Art. 3. Sommige leden hebben ter dezer plaatse wederom aangedrongen op de noodzakelijkheid der opheffing van eene of meerdere onzer academiën. Ook het vroeger geopperde denkbeeld, dat een gedeelte der kosten van die inrigtingen ten laste zoude behooren gebragt te worden van de belanghebbende provinciën en steden, in welker midden dezelve gesteld zijn, is daarbij wederom ter sprake gekomen; zij, door wie dit denkbeeld werd aangeprezen, verklaarden niet te kunnen deelen in het gevoelen van hen, die het on gepast hebben genoemd, om een gedeelte der kosten voor het algemeen onderwijs plaatselijk te laten dragen; zij meenden, in tegendeel, dat er niets onbilijks in gelegen kon zijn, om de provinciën en steden, ten welker behoefte men zich het voortdurend bestaan van drie zoodanige inrigtingen laat, welgevallen, ook daarvan eenige offers aan de schatkist te doen opbrengen. Zij oordeelden althans, dat de regering zich niet door een eerste mislukte poging moest laten terug houden, om eenen maatregel door te zetten, welken zij dus vroeger zelve schijnt gepast te hebben geoordeeld.

Men vraagt wat de reden is, dat de secretaris van curatoren te Leiden f 1800 geniet, terwijl die te Utrecht en Groningen het vastgestelde tractement van f 600 trekken.

Men vraagt waarom een hoogleeraar, die niet meer te Leiden woonachtig is, voortdurend eene jaarwedde van f 700 blijft genieten? of zulks alleen plaats heeft opdat hij den titel van hoogleeraar behouden kunne; of dat zulks strekt ter belooning voor diensten, welke hij den lande of aan de hoogeschool bewijst? Sommige leden meenen, dat, vermits hij te Haarlem ruim bezoldigd wordt, er geene redenen zijn, om hem dit lands-tractement langer te doen behouden, en dat men hem derhalve de keuze behoort te laten tusschen beide betrekkingen.

Men heeft opgemerkt dat er nog wachtgeld, onder den titel van toelagen, door professoren genoten worden. Men vraagt of zulks niet strijdig is met art. 5 van het koninklijk besluit van 29 augustus 1842, volgens hetwelk alle wachtgeld na 1843 moeten ophouden?

Art. 6. Men vraagt of de professoren van het afgeschafte athenaeum van Franeker hunne jaarwedde willen behouden, dan wel of men vooreerst is hun een bijzonder jaargeld, naar evenredigheid van de bewezen diensten, toe te leggen, hetgeen hen zou kunnen aansporen, om weder tot het waarnemen van een andere betrekking over te gaan; anders zoude de bezuiniging weinig te betekenen hebben.

Art. 7. Op den toelichtenden staat heeft men achter sommige posten opgemerkt de woorden: volgens voordragt en volgens te doene voordragt; men vraagt wat met deze uitdrukking bedoeld wordt?

Men wenscht aan de regering in bedenking te geven, of er geene bezuiniging, op dit artikel mogelijk zij, door de tractementen der onderwijzers in de kleinere plaatsen, waar de scholen door weinig discipelen bezocht worden, af te schaffen, en andere, waar zulks het meest gepast geschieden kan, te verminderen. Men meent, dat het in het belang van het onderwijs wenschelijk ware, indien al die bijdragen voor scholen, waar bijkans geene leerlingen zijn, zoo als in Noord-Brabant en Gelderland, te gebruiken ten behoeve van eenige voornamere gymnasia's; in allen gevalle oordelt men, dat Latijnsche scholen, die volstrekt geene leerlingen bezitten, en waaromtrent geene verplichtingen op het land berusten, niet in de termen vallen, om uit srijks kasse op den duur toelagen te trekken.

Art. 8. Volgens de aanteekening in de kolom van aanmerkingen van den toelichtenden staat, wordt ter onderdeel met f 1000 verhoogd voorgedragen, dit voorziening in de meerdere kosten, die waarschijnlijk zullen voortspruiten uit de bepalingen van het koninklijk besluit van den 2den januari 1842. Deze bijvoeging heeft aanleiding gegeven, dat de leden in eenige afdeelingen hunne denkwijze omtrent dit besluit hebben doen kennen; verschillend waren de beschouwingen, welke te dier zake in het midden zijn gebragt, doch algemeen was men van gevoelen, dat, indien er noodzakelijkheid was om de bestaande verordeningen omtrent het lagere onderwijs te regelen, dit alsdan bij eene wet had behooren te geschieden.

Bij gelegenheid van de behandeling van dit onderdeel, is de oprigting der koninklijke akademie tot opleiding van burgerlijke ingenieurs te Delft in alle afdeelingen ter sprake gekomen. Terwijl sommige leden de oprigting dier school als eene te kostbare inrigting in onze tegenwoordige geldelijke omstandigheden en op hetzelfde oogenblik, dat eene alomde instelling vernietigd werd, hoogelijk afkeurden, en anderen de meening voorstonden, dat die nieuwe inrigting meer eigenaardig ware gevestigd geweest ter plaatse, van de vernietigde inrigting, zoo hebben de meesten hunne verwondering te kennen gegeven, dat nergens, op deze begrooing eenige uitgaaf voor die industrie-school wordt gevonden, en hebben zij daartoe aanleiding genomen, om bij de regering aan te dringen op het bekomen van inlichtingen omtrent die gansche zaak en bepaaldelijk omtrent de vragen, uit welk fonds de kosten dier inrigting worden bestreden; hoe hoog dezelve geraamd worden; welke inkomsten daarvan verwacht worden; of beiden niet op de staatsbegrooing behooren voor te komen, en of de directeur dier school op den duur in staat zal wezen, om zijne betrekking van adviseur bij het departement van binnenlandsche zaken naar behooren waar te nemen?

5de afd. *Kunsten en wetenschappen.* Eenige leden hebben aangedrongen op bezuiniging van de uitgaven voor srijks archieven. Zij meenen, dat de jaarwedde van den archivarius te hoog gesteld is, naar gelang van de bemoeijingen, welke hem zijn opgedragen en in evenredigheid van andere betrekkingen.

Art. 4. Met bevreemding heeft men eenen post opgemerkt wegens toelagen voor eenen archivarius in Vriesland. Men meent intusschen met zekerheid te weten, dat zoodanig ambtenaar niet bestaat. Men geeft der regering in bedenking, of de posten, op dit artikel voorkomende, niet eigenaardig zouden behooren te worden overgebragt op de provinciale begrooingen; behalve voor zoo veel betreft die archieven, welke geheel of gedeeltelijk rijks-eigendommen zijn.

Art. 5. De verhooging der hier uitgetrokken uitgaven, welke men als uitgaven van weelde meent te moeten beschouwen, werd door vele leden niet goedgekeurd.

Art. 6. In de kolom van aanmerkingen wordt melding gemaakt van het bijzonder fonds der koninklijke bibliotheek. Men verlangt inlichtingen te bekomen, waaruit dit fonds bestaat, hoe hetzelfde beheerd wordt, en of het niet toereikend is, om de kosten der bibliotheek, zonder bijdrage uit srijks kas, daartoe te kunnen bestrijden?

Art. 9. De huur van het loaal, alwaar het koninklijk kabinet van zeldzaamheden geplaatst is, en vooral de kosten van verzekering tegen brandschade, komen zeer hoog voor; ook acht men de keuze van het loaal minder gepast.

Men vraagt welk het stelsel der regering is omtrent de verzekering tegen brandschade der rijks-kabinetten en verzamelingen? Het heeft de aandacht getrokken dat daarvoor bij dit artikel eene som is gebragt en elders, zoo als voor het museum van natuurlijke historie te Leiden, niet.

Art. 10. De voor dit artikel uitgetrokken som ad f 6586 is grootendeels bestemd voor het personeel. Ook zijn de bezoldigingen bijzonder hoog voorgekomen; dezelfde aanmerking geldt ook met betrekking tot de drie volgende artikelen. Wanneer men in aanmerking neemt, dat van de som van f 32,871, welke voor het onderhoud dezer vier kabinetten wordt aangevraagd, circa f 26,000 benoodigd is voor jaarwedden, bezoldigingen en toelagen van directeuren, administrateurs, conservateurs, preparateurs, bedienden, oppassers, enz., dan kan men bijkans het vermoeden niet van zich afweren, dat het aankondigen van deze verzamelingen meer als een belang voor personen dan voor de zaak zelf moet worden aangemerkt; men vermeent dan ook er op te moeten aandringen, dat bij versterf die betrekkingen opgeheven of althans aanmerkelijk besnoeid worden.

Art. 13. Met opzigt tot de toelage van den heer Blume is aangemerkt, dat dezelve wel voor vermindering vatbaar schijnt.

Art. 14. Gaarne zag men zich ingelicht, hoe de hier aangevraagde post in verband staat met het fonds voor het paviljoen te Haarlem, op pag. 62 der rekening vermeld; alsmede hoe het gesteld is met zekere levering van schilderijen, gemaakt naar in de Oost-Indiën vervaardigde schetsen: en wanneer die levering zal ophouden?

Art. 15. De vermindering van het subsidie voor het koninklijke Nederlandsche instituut is met genoegen waargenomen. Sommige leden meenen, echter, dat de regering nog verder behoort te gaan, en dat ook de presentie-gelden, welke veelal door de meest in de nabijheid wonende leden worden genoten, geheel of gedeeltelijk afgeschafte zouden kunnen worden; anderen oordelen zelfs, dat, in het doer de regering aangenomen systema bij de opheffing van het athenaeum te Franeker, de rijks-toelage ten behoeve van het instituut geheel zoude behooren te vervallen.

Art. 20. Men heeft aangemerkt, dat de lijfrenten aan verschillende personen toegekend, bij den aankoop van verzamelingen niet onder dit hoofdstuk, maar onder de andere lijfrenten, bij het departement van financiën voorkomende, behooren geplaatst te worden.

Art. 18 tot 24. Vele leden hebben aangedrongen, dat op de uitgaven, bij deze artikelen uitgetrokken, door de regering verder mogt worden bezuinigd, ofschoon zij niet onopgemerkt willen hebben, dat daarvoor reeds circa f 10,000 minder is uitgetrokken, dan op de loopende begrooing. Zij meenen, dat die uitgaven posten betreffen, die voor meerdere inrigting vatbaar zijn.

6de afd. *Armwezen.* Art. 1. Hoe en aan wien worden de hier bedoelde bijdragen betaald? Waartoe is deze post met f 1000 verhoogd?

Art. 2. In den toelichtenden staat wordt uitgetrokken voor reis- en verblijfkosten f 1700, voor tractementen f 3000 in de begrooing, daarentegen, komt alleen deze laatste post voor? Moet niet de weglating van reis- en verblijfkosten afgeleid worden, dat er geen inspectiën zullen plaats hebben? Maar dan ook zullen er geene tractementen te pas komen.

Ook vraagt men, of men juist onderrigt is, dat van de hier bedoelde inspecteurs, de een hoogleeraar, de andere rijks-ambtenaar is; zoo ja, of deze cumulatie niet al te beduidend is?

Men vraagt of er geene uitgaven over 1844 en 1845 voor de maatschappij van weldadigheid behooren te worden uitgetrokken?

7de afd. *Algemeene lands-drukkerij.* Op nieuw werd alhier door vele leden het verlangen herhaald, dat de kosten der lands-drukkerij in uitgaaf en niet voor memorie gebragt worden en de inkomsten bij de middelen opgenomen.

8ste afd. *Nederl. Staats-Courant.* Sommige leden hebben de meening geuit, dat de landsdrukkerij, met de uitgave van de Nederl. Staats-Courant onder een bestuur gebragt, hare bijzondere begrooing moet hebben, waarop aan de eene zijde worden gebragt de voordeelen of ontvangsten en aan de andere zijde de lasten of uitgaven, en dat het saldo, het zij voor- of nadeelig, of onder de middelen, of onder de uitgaven moet voorkomen; de verevening zou dan regelmatig kunnen geschieden en het cijfer der tegenwoordige eigenlijke begrooing verlaagd worden.

9de afd. *Nationale Nijverheid.* Art. 1. Onder referie aan de aanteekeningen en wenschen, hierboven onder de algemeene beschouwingen met betrekking tot de speciale fondsen kenbaar gemaakt, herhaalt men hier het verlangen om eene opgave te ontvangen wegens den staat van het fonds voor de nijverheid, mitsgaders van dat der oelropi-regten, aangehaald op pag. 62 der rekening.

Art. 2. Men verwondert zich, at alhier nog een subsidie van f 800 voor de academie van beeldende kunsten te Amsterdam wordt aangevraagd, terwijl in de 4de afdeeling eene som van f 9100 voor die inrigting is uitgetrokken; men vraagt waartoe die splitsing, en of die beide posten niet behooren bijeengebragt te worden? Ook verklaart men niet te kunnen bevroeden, waarom voor den hoogleeraar van der Boon Mesch te Leiden een subsidie ad f 500, en voor het onderwijs in de landhuishoudkunde eene som van f 3000, waarvan de hoogleeraren vermoedelijk een groot gedeelte zullen erlangen, wordt aangevraagd: immers is men van oordeel, dat over het algemeen de hoogleeraaren genoegzame bezoldigingen en collegie-gelden genieten.

19de afd. *De opperhoutvesterij.* Art. 1. Het salaris van den advocaat-consulent en van den adj.-advokaat-consulent, gezamenlijke ten bedrage van f 4100, is aan vele leden bovenmatig hoog toegeschenen; men zou althans gewenscht hebben, dat deze posten op de aflopende betalingen waren gebleven. Eenige leden hebben op eene betrekkelijke aanteekening in de toelichting-staten aangemerkt, dat het getal opzieners van de jagt juist niet kortelings, met is 30 vermeerderd, maar dat zulks vroeger, althans gedeeltelijk, reeds had plaats gehad, zoodat zulks thans geene reden tot verhooging kan opleveren.

Men vraagt, of het verleen van roode acten, waarover vroeger geklaagd werd, thans genoegzaam beperkt is? In plaats van drie hoofd-opzieners heeft men een inspecteur op f 2000 aangesteld, en denzelven f 900 voor reis- en verblijfkosten en f 500 voor bureaukosten toegelegd; men vraagt of zulks heeft plaats gehad met het oogmerk om te bezuinigen?

11de afd. *Pensioen. en afloop. betal.* Art. 1. Op den toelichtenden staat van pensioenen komt voor, wegens lijfrenten ad f 3000, de heer C. J. Temming; men vraagt, of deze post niet behoort gebragt te worden op artikel 20 van de 5de afdeeling, alwaar de heeren

Rhine, Overzee: Fisser en de weduwe de Riemer voorkomen, die allen in hetzelfde geval verkeeren? Men zie overigens de op dien post gemaakte aanmerking.

Men heeft doen opmerken, dat de pensioenen, na aftrek van de behorende tot de afdeeling van de gevangenis, in vergelijking met 1843, met eene som van f 4706 vermeerdert schijnen te zijn; dat de aflopende betalingen, daarentegen, na indeelning in de onderscheidene afdeelingen van dit hoofdstuk, met ruim f 23,693 verminderd schijnen te zijn, alsmede dat deze laatste voor 1844 en 1845 even hoog geraamd zijn, schoon het waarschijnlijk is, dat in dat tijdvak wel eenig versterk zal plaats hebben. Men vraagt of de som van f 13,695.66, wegens te verleenen pensioenen aan personen, die thans wachtgeld genieten, in massa uitgetrokken zal blijven, dan wel of daarvan nader eene specificatie zal worden gegeven, en voorts of al deze posten, waarmede bij andere departementen schijnt aangevangen te zijn, bereids getoet zijn geworden aan het koninklijk besluit van 29 augustus 1842, dan wel of zaks nog nader zal geschieden? zoo neen, dan zoude de geheele vermindering slechts bedragen f 18,987.

Men heeft hier pensioenen opgemerkt ad f 2500, ad f 2383 en ad f 2000, welke bijzonder hoog zijn voorgekomen.

Art. 2. Op de lijst van aflopende betalingen heeft men gevonden: toelagen voor een lid van gedeputeerde staten, voor een gepensionoord generaal-majoor, en voor een directeur van een etablissement voor de zijdetextiel, welke alle zijn toegeschreven aan bedelingen onderhevig te zijn.

Welke is de kwaliteit van den persoon, op den staat der aflopende betalingen in volgorde onder no. 5 voor eene toelage van f 1000 voorkomende? (Merw. hierna.)

Zutphen, 24 april. » Dr. Lucaardi heeft al de delijk van zijne tegenwoordigheid abbaer doen blijken; door aan zekeren persoon in het logement de Keizerskroon, die eenoogig was, een kunsttoeg in te zetten, het welk zoo volmaakt het natuurlijke esenaar, dat men het nauwelijks van het echte onderscheiden kon. — Te Arnhem heeft hij 209 wel van zijne bewaardheden als van zijne nauwgezetheid van geweten de eervolste herinneringen achtergelaten. Bena blinde dame, uit Doesborgh, heeft dezen ogarts eene aanzienlijke som gelds geboden, welke hij echter geweigerd heeft, alzoohare ziekte ongezoeslijk is. Hij heeft eenen stamelaar geopereerd, die, op het oogenblik der operatie zelf, zeer geregeld en zuiver sprak. — De heer Lucaardi zal zich den 26sten dezer te Deventer bevinden, en in de eerste dagen der volgende maand te Zwolle.

Advertentiën.

Op den 19den April 1843, is te AMSTERDAM overleden, tot groote droefheid zijner Kinderen en verdere betrekkingen, de Hoog Wel Geboren Heer PAUL ENGELBERT BARON D'YFOY, Eed van de Ridderschap en van de Provinciale Staten van Gelderland, in den ouderdom van ruim 66 jaren.

VERKOOPING

STEENBAKKERIJ.

STEENBAKKERIJ.

De toelag van de in volle werking zijnde en wel beklante STEENBAKKERIJ, gelegen in de Provincie Gelderland, Gemeente Panterden, aan het Panterdensch Kanaal, bestaande uit: Drie OVENS, waarvan twee voor weinige jaren nieuw gebouwd, allen waterdicht gelegen, en ieder voorzien van twee onlangs nieuw getimmerde LOODSEN, met verdere GEBOUWEN en ongeveer 221 Bunders nog weinig uitgetigcheld WEIDELAND, vrij van rivier-afslag, en zeer geschikt tot verdere voortzetting en uitbreiding der Steenbakkerij; op den 14den April M. ingezet op f 17,900; blijft bepaald op Vrijdag den 25sten dezer maand, des avonds ten 7 ure, in het Logement het Hof van Holland, te Arnhem.

Alles dadelijk na den Verkoop te aanvaarden. Informatiën nopens de Voorwaarden van Verkoop zijn te bekomen bij Mr. G. VAN ECK, Notaris te Arnhem.

VERKOOPING

VAN

VASTE GOEDEREN.

Op Woensdag den 10den en den 31sten Mei 1843, des namiddags om 4 ure, ten Herberge, der Wed. CREMER, in de Zon, te Huissen, is men voornemens, ten overstaan van den Notaris PILGRIM, bij inzet en toelag te verkoopen:

1. Eene WEIDE, in den Buiten-Polder van Huissen, het Onderste Zaailand genaamd, groot 3 Bunders, 22 Roeden en 60 Ellen.

2. 1 Bander, 46 Roeden en 10 Ellen BOUW- en TABAKS-LAND, onder Huissen; mitsgaders,

3. Eene BURGER-WONING met SCHUER en TUIN, in de Stad Huissen; alles toebehoorende aan de Weduwe en Kinderen van WILLEM VERMEULEN.

Voorts nog twee HEEREN-HUIZINGEN, met behaang en geplafondeerde VERTREKKEN en vertaare GEMAKKEN, mitsgaders uitgestrekte TUINEN, binnen de Stad Huissen gelegen, zijnde het eene bovendien voorzien van STALLING, KOETSHUIS en REGENBAK.

De Notaris COLEBRAND, te Nijkerk, zal, op Woensdag den 26sten April 1843, des voormiddags om 11 uur, in het Logement, de Roskam, te Nijkerk, finaal verkoopen:

De ROEREN-HOFSTEDEN, Bokhorst of Klein Bokhorst genaamd, onder Putten, in de Baurtschap Diermen gelegen bij bijjetten breeder omschreven en bij den inzet met de hoogen gebragt op f 11,500.

De Notaris Mr. J. NIJHOFF, zal, den 3den Mei 1843, des morgens ten 10 ure, in de Vijzelstraat, te Arnhem, in het Huis No. 83, vendu houden:

Van allerhande MEUBELN en HUISRAAD, van de Faillite massa van den Heer C. L. SCHEEN. Aldaar te zien daags te voren van 10 tot 4 uur.

Op Donderdag den 27sten April 1843, des voormiddags om tien ure, zal, aan het Huis, Wijk. B. No. 54, in de Oeverstraat te Arnhem, publiek voor contant geld worden verkocht:

Allerhande HUISRAAD, BEDDEN met TOEBEHOREN, KOPER-, TIN-, BLIK-, GLAS- en AARDEWERK, OUDERWETSCH PORCELEIN en hetgeen verder ten dage der verkooping zal worden voorgebragt.

De goederen zijn te zien Woensdag, van de voormiddags 10 tot des namiddags 3 uur.

Op Dingsdag den 2den Mei 1843, des morgens ten 9 ure, zal, aanden huize Rosendaal, bij Arnhem, worden aangevangen met den openbaren verkoop van:

2 Zevenjarige bruine-bles KOETS-PAARDEN, 2 WERKPAARDEN, 1 tweejarig en 1 eenjarig PAARD; 5 MELKKOEIJEN, 1 VETTE KOE; 104 stuks driejarige HAMEL-SCHAPEN, en VARKENS. — Voorts 1 KOETS, 1 CABRIOLET, 1 CALÈCHE (zoo goed als nieuw) 1 TYLBURY, ZADELS, zeer net gemonteerde TUGGEN en HOOFD-STELLEN, STAL-, BOUW- en MELK-GEREEDSCHAPPEN, WAGENS, KARREN, PLOEGEN en al hetgeen verder ter verkoop zal worden aangeboden.

Te zien op Maandag den 1sten Mei, van des morgens 10 tot des middags 4 ure.

VERKOOPING VAN PAARDEN.

De Heeren F. A. VAN SETTERS & Comp., Aangemers van het 10de Perceel van den Rijnspoorweg, te Ede, zijn voornemens op Donderdag den 4den Mei 1843, des voormiddags om tien uur, aan den Paardenstal, staande aanden Spoorweg, nabij het Bosch de Sijsselt, tusschen Ede en Kennikom, op dag aan de meestbiedenden publiek, te doen verkoopen:

Ongeveer 30 stuks, RUIN- en MERRIE-PAARDEN, van verschillenden ouderdom en haar.

De Ondergeteekenden, COMMISSARISSEN van de ONDERLINGE BRANDWAARBORG MAATSCHAPPIJEN, gevestigd te Arnhem onder het bestuur van de Heeren H. CRAMER en G. ANDRÉ DE LA PORTE, brengen hiermede ter kennis van de belanghebbenden, dat zij overeenkomstig de daarvan gedane aankondigingen, op heden de REKENINGEN en VERANTWOORDINGEN dezer Maatschappijen over 1842, hebben afgehoord, en in de beste order bevonden, en dat zij met genoegen daaruit hebben gezien, dat deze Maatschappijen in uitbreiding weder aanmerkelijk zijn toegenomen.

Arnhem den 20sten April 1843.

F. J. DE NEREE, J. M. DE KEMPENAE.

Directeuren der bovengenoemde Maatschappijen berigten, dat in plaats van den Wel Edel Geboren Heer Mr. J. WERTS, Burgemeester van Arnhem enz. enz., in het vorige jaar overleden, tot Commissaris van deze Maatschappijen is benoemd de Wel Edel Gestrenge Heer Mr. J. RAU VAN GAMEREN, Raadsheer in het Provinciaal Gerechtshof van Gelderland, Dijkgraaf van Overbetuwe, enz.

H. CRAMER en G. ANDRÉ DE LA PORTE, Directeuren.

De Ondergeteekenden hebben de eer, de geachte Dames te berigten, dat zij heden van Parijs de Modes ontvangen hebben, als: MODEL-HOEDEN en MUTSEN, BLOEMEN en LINTEN; een uitmuntend assortiment van LYONSCH-OMSLAG-DOEKEN, SCHAWLS-LONG en ECHARPES; als ook, nieuwe ZIJDEN STOFFEN, BAREGES, MOUSSELEN en LAINE, PARASOLS à la Marquise en nog verscheidene andere NIEUWIGHEDEN voor het Zomer-Saisoen.

Arnhem; 24 April 1843.

BAHLMANN & Comp.

Berigt aan de Dames.

De Ondergeteekende heeft de eer aan de Dames geachte Stadgenooten te berigten, dat hij, door een bijzondere gelegenheid, bezitter is geworden van een rijke partij OMSLAGDOEKEN, van f 5 en hooger prijs; smaakvolle LINGERIEN en BRODERIES, als: Cols Ninon au point de rose, Cols Marchals, Cols Marie en Wellington, Cols Pirons, Cardinaal Crispjns, Manteaux d'été, Echarpes, Fichus, broche, Foulards, Voiles, Brusselsche, Rijsselsche, Valenciennes, Rousseau en Engelsche KANTEN, prachtige LINTEN, mitsgaders een exquis en groot assortiment Fransche BLOEMEN en gekleede MUISSEN; MOUSELINES, VELOURS de Brasilië, Moire à f 1.40; Gros de Naples, Poul de Soie, Sain moire royal, gedrukte en andere KATOENEN; zijden Franjes en Agrement; TAFELKLEEDEN, Zwitsersche linnen ZAKDOEKEN à f 3; veritable poud vaat-zijden, castoren, en Fil d'Ecosse HANDSCHOENEN, benevens eene partij fijn Haarlemmer en Katoenen SERVET-GOED à 18 centen; goedkoop PARASOLS; gekleede Heeren SHAWL-DASSEN, VESTEN, OVERHEMDEN, CHEMISSETTEN, MANCHETTEN, BRETELS, Flanelen HEMDEN, PANTALONS, FOULARDS, en zeer goedkoop PARFUMERIEN en HAAR- en KLEEDER-BORSTELS.

F. J. MALDANER,

Hoek van de Bakker- en Broerestraat te Arnhem.

NB. NB.

Bij J. C. MARX, thans wende in de Weterstraat, over het Logement, het Hof van Holland, te Arnhem, zijn bij voortdurende te bekomen, alle soorten van SNAREN en MUZIK, tegen verminderden prijs.

DIENST DER OMNIBUS.

De Ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat de Dienst van Arnhem naar Velp, dit jaar een aanvang zal nemen op Zondag den 30sten April aanstaande en geregeld is als volgt:

Van Arnhem:	des voormiddags ten 9 ure.
"	" namiddags " 2 "
"	" " " 4 "
" Velp:	" voormiddags " 11 "
"	" namiddags " 3 "
"	" avonds " 9 "

Arnhem, 23 April 1843.

J. P. FLORISSEN, Ondernemer.

POSTWAGEN-DIENST DE EENDEGACT,

Onderneming van T. J. BURGERS.

Tot meerder gerief van het reizend Publiek zal men, op Donderdag den 27sten April eersikomen, de, de bestaande dienst van Zutphen, Doesborgh en Utrecht uitbreiden tot Amsterdam, om verder te kunnen reizen per spoorlijn naar Haarlem, Leiden, 's Gravenhage en Rotterdam; en Vrijdag den 28sten April te beginnen van Amsterdam, des morgens om half zes uur, over Utrecht, Arnhem, Doesborgh, Zutphen, vice versa.

Turen van vertrek:

Van Amsterdam naar Utrecht, Arnhem, Doesborgh, Zutphen en Deventer, des morgens om half 6 uur.

Van Utrecht naar Arnhem, Doesborgh en Zutphen, in plaats des morgens ten 8 ure, om 9 ure.

Van Arnhem naar Doesborgh en Zutphen, in plaats des namiddags ten 3 ure, om half 4 uur.

Van Doesborgh naar Zutphen, des namiddags om 4 ure.

Van Zutphen naar Doesborgh, Arnhem, Utrecht en Amsterdam, des morgens om half 5 uur.

Van Doesborgh naar Arnhem, Utrecht, en Amsterdam, des morgens om 5 uur.

Van Arnhem naar Utrecht en Amsterdam, des morgens om 7 uur.

Van Utrecht naar Amsterdam, des namiddags om 1 uur.

De Prijzen zijn:

Van Zutphen naar Arnhem	of terug	... f 1.20
" " " " " " " "	" " " " " " " "	" 0.80
" " " " " " " "	" " " " " " " "	" 0.65
" " " " " " " "	" " " " " " " "	" 1.85
" " " " " " " "	" " " " " " " "	" 1.85
" " " " " " " "	" " " " " " " "	" 5.00
" " " " " " " "	" " " " " " " "	" 4.30
" " " " " " " "	" " " " " " " "	" 5.70

De Kantoren, zijn gevestigd:

Te Amsterdam, bij Mevrouw de Wed. ROSE in het Wapen van Voorst, vroeger het 's Gravenhage landsche Veerhuis.

Te Utrecht, bij den Heer W. VAN DEN BROEK in den Zwarte Arend.

Te Arnhem, bij den Heer H. HOLSUM, in de Konstapel.

Te Doesborgh, bij den Heer G. KUKEN, in het Wapen van Amsterdam.

Te Zutphen, bij den Heer A. LIJSEN, in de Zwaan.

De Ondernemer vleit zich de geëerde Reizigers van Zutphen tot Amsterdam, en wederkerig, over te brengen in den korten tijd van twaalf uren.

T. J. BURGERS, Ondernemer.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdruker.